

ג

(המשך להנ"ל)

*

באותו הענין — מזייף מנהגי ישראל

*

לשון הכותב הנ"ל באות א:

וכן נהגו בתפוצת ישראל

אדרבה נשמע מה בפי המנקר דק"ק סאטמער:

זה לשון המתוך גב"ע בפרי תמרים עמוד מ"ה:

מה

פרי תמרים

בנוגע לכבד: (נקודה 8)

רי"ל ווייס: בצד הכבד שהמרה תלויה בה הורידו כל חשומן, אבל שום עור לא הורידו שם אפי' היו לבן, אמנם בדקו מתולעים (מאטליצעס).
בצד הב' — היינו גבב הכבד לא היו מוציאים שום דבר ושום הייטעל, גם בצד אנבע הכבד (הנקרא דומען) כשיפולו לא היו מוציאים שו"ד.
רי"י טאלדבערגער: בארה"ב כן מורידין הקרום שבשיפולי צד העבה של הכבד הנשאר שם לפעמים מחלב הכליות.

והרי שהעיד המנקר בפירוש שנשאר שם לפעמים מחלב הכליות (ושמורידין אותו). [ופשוט שחלב הכליות אסור מה"ת!].
ולפי דברי הכותב, נהוג בתפוצות ישראל להשאירו (ח"ו).

*

ובנוגע לעדותו של הרי"ל ווייס נ"י (שם):

אדרבה נשמע מהמומחים שהיו אז בסאטמער באותה תקופה:

והא לך העתקה מספר "לקט שושנה" שהופיע בעיר סאטמער בעת ששימש ברבנות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מסאטמער זי"ע, [ונדפס בהסכמתו, עיין בדברי יואל (מכתבים) מכתב קצ"ה]. וי"ל ע"י הרה"ג מוה"ר שמואל שווארץ זצ"ל אחי הרה"ג בעל גבעת פנחס בן בנו של הקול ארי' זצ"ל, והיו בן בית אצל הגה"ק זצ"ל, ולא עשה שום דבר קטן או גדול בעיר בלתי הסכמתו.

שניה	שנה ו' גליין ב'	לקט
אויסרא	סימן י"ט	לאישי
<p>להתוודע ולהגלות לפעיסים על הפקודים להשנות בעניני מקור כי השמנוניות שעל הכבד הוא אסור מדין חלב נסור, רש"י ס' שפ"א</p> <p>בספרי ניקוי הכבד צד שהמרה תלויה בה חלב הדמיון טע' הוא חלב של היתר שבקופה שאסור, ע"ז נשד"ש ונצטר טע' מחלב שעל בית הכסות שהוא השטלה שקרין מדין שאסור וענינו בית חלב, ועין כי הכותב דובר עם אמת</p> <p>בשטחים ולא הלו ולא הושי' טע' שום אסור בשמנוניות הכבד, אפי' בטעם הא' ופולחא רשומא שהנשים ליקחין מהקנות היונה והכבד מחיבה כסית שהוא ולא כוונ' דינו נפירי ע"כ צריך לעורר ולהזהיר ע"כ להסיר השטלה הזאת מקרב ישראל, ע"ז צריך להזהיר על מה שכתוב להסיר כסית ושטחים שבחזקתן מן הקנות נשאר טע' פהציר הכבד שקרין פלעקין, ויש טע' כי קרובים נקיים או שלצה הכבד אסור שטח חלב, הקרב המונח עליו ונקל יכולין לבוא לידי כשול כזה מהשת כי שומא בולחא ולא כוונ' דינו נפירי, ע"כ חוב על השמנוחין לכיים מאחזיל הוקף על הכבד שאינו מציא מהחז' הכבד שאינו פהקין, גם בענין הכבד הלבן הנקרא ווייסת לעכער שסביבה בפס' הניקוד שלא' לבשלו, סתם ישי' הרם שהיובין בה כי אם לנקרו החלה ואח"כ לצלותו דאם נשאר איזה חושי' דב' נורא ששאר שאיב ואח"כ סי' שריצה לבשלו הרשות בידו, והנה הכבד פנחס' כוכרין וזאת בשם ניאשיצל או סרעיל בלי שום ניקוד ובחתי הודעת' להבחין בין צלי' לבישול ע"כ גם כזה החיוב על השמנוחין שיתנו צניהם עינא פקחא להשניה ע"ז.</p>		

וכן מפורש בבד"ג הל' טריפות (דף קכ"ח ע"ב) דצריך להסיר תרבא דעל כבדא עיי"ש.

ירחון תורני הלזה הופיע בעיר סאטמער שנת תרצ"ו, בעת ששימש ברבנות כ"ק אדמו"ר הגה"ק רבינו יואל מסאטמאר זצלה"ה, והופיע ע"י הרה"ג מוהר"ר שמואל שווארץ זצ"ל בן בנו של הקול ארי' זצ"ל, והי' בן בית אצל רבינו ה"ק ולא עשה שום דבר קטן או גדול בעיר בלתי הסכמת רבינו זצ"ל

לאפרושי מאיסורי

להתוודע ולהגלות להעומדים על הפקודים להשגיח בעניני ניקור כי השמנונית שעל הכבד הוא אסור מדין חלב גמור דמלבד מה שמבואר בספרי ניקור דבאותו צד שהמרה תלוי' בה חלב הדבוק שם הוא חלב של היתר שבקיבה שאסור, עוד נשרש ונצמד מחלב שעל בית הכוסות שהוא השמלה שקורין פרוסה שאסור וענוש כרת ר"ל, ויען כי הכותב דיבר עם איזה משגיחים ולא חלו ולא הרגישו שיש שום איסור בשמנונית הכבד אפי' מטעם הא' ומילתא דשכיחא שהנשים לוקחים מהדקות הריאה והכבד מחובר כמות שהוא ולא כו"ע דיני גמירי ע"כ צריך לעורר ולהזהיר ע"ז להסיר המכשלה הזאת מקרב ישראל, עוד צריך להזהיר על מה שקרוב להפסד כמה ששכיח שבהריאות מן הדקות נשאר שם מהחצר הכבד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרוזים וקרום א' שלצד הכבד אסור משום חלב הקרב המונח עליו ובקל יכולים לבוא לידי מכשול בזה מחמת כי שכיחא מילתא ולא כו"ע דיני גמירי, ע"כ חוב על המשגיחין לקיים מאחז"ל חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, גם בענין הכבד הלבן הנקרא וויסע לעבער שמבואר בספרי הניקור שלא לבשלו מחמת חוטי הדם המרובין בה כי אם לנקרו תחלה ואח"כ לצלותו דאם נשאר איזה חוטי דם, נורא משאב שאיב ואח"כ מי שרוצה לבשלו הרשות בידו, והנה הרבה טבחים מוכרין זאת בשם גראשיצל או פרעזיל בלי שום ניקור ובלתי הודעה להבחין בין צלי לבישול ע"כ גם בזה החיוב על המשגיחים שיתנו עיניהם עינא פקיחא להשגיח ע"ז.

שנה	שנה ו' גליון ב'	לקט
סאיטרא	— סימן י"ט —	לאשישי
<p>להתוודע ולהגלות להעומדים על הפקודים להשגיח בעניני ניקור כי השמנונית שעל הכבד היא אסור מדין חלב גמור דמלבד מה שמבואר בספרי ניקור דבאותו צד שהמרה תלוי' בה חלב הדבוק שם הוא חלב של היתר שבקיבה שאסור, עוד נשרש ונצמד שם מחלב שעל בית הכוסות שהוא השמלה שקורין פרוסה שאסור וענוש כרת ר"ל, ויען כי הכותב דיבר עם איזה משגיחים ולא חלו ולא הרגישו שיש שום איסור בשמנונית הכבד אפי' מטעם הא' ומילתא דשכיחא שהנשים לוקחים מהדקות הריאה והכבד מחובר כמות שהוא ולא כו"ע דיני גמירי ע"כ צריך לעורר ולהזהיר ע"ז להסיר המכשלה הזאת מקרב ישראל, עוד צריך להזהיר על מה שקרוב להפסד כמה ששכיח שבהריאות מן הדקות נשאר שם מהחצר הכבד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרוזים וקרום א' שלצד הכבד אסור משום חלב הקרב המונח עליו ובקל יכולין לבוא לידי מכשול בזה מחמת כי שכיחא מילתא ולא כו"ע דיני גמירי, ע"כ חוב על המשגיחין לקיים מאחז"ל חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן, גם בענין הכבד הלבן הנקרא וויסע לעבער שמבואר בספרי הניקור שלא לבשלו מחמת חוטי הדם המרובין בה כי אם לנקרו תחלה ואח"כ לצלותו דאם נשאר איזה חוטי דם, נורא משאב שאיב ואח"כ מי שרוצה לבשלו הרשות בידו, והנה הרבה טבחים מוכרין זאת בשם גראשיצל או פרעזיל בלי שום ניקור ובלתי הודעה להבחין בין צלי לבישול ע"כ גם בזה החיוב על המשגיחים שיתנו עיניהם עינא פקיחא להשגיח ע"ז.</p>		